

บทเรียนที่ 5

เรื่องของคาอินและอาเบล

แต่ซาธุเอลตอบว่า “พระยาห์เวห์ชอบใจในเครื่องเผาบูชาและสัตว์บูชา เท่าๆกับการเชื่อฟังเสียงของพระยาห์เวห์หรือยัง? การเชื่อฟัง ก็ดีกว่าการถวายเครื่องบูชา การยอมฟัง ก็ดีกว่าไขมันของพวกเขาแก่ตัวผู้

1 ซาธุเอล 15:22 ERV

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 4:1-16

วัตถุประสงค์ของบทเรียน: สอนให้รู้ว่าพระเจ้าปรารถนาให้เรารักและเชื่อฟังพระองค์

การดำเนินชีวิตของแต่ละคนนอกสวนเอเดนที่สวยงามนั้นไม่เหมือนกัน ตอนนี้สัตว์แต่ละชนิดก็ไม่ได้เป็นมิตรกันเหมือนเมื่อก่อน มันคำรามและหมอบอยู่ ต้นไม้ต่างๆ ก็สูงใหญ่ แต่ก็มีหนามและวัชพืช อาดัมและเอวาก็รู้สึกไม่มีความสุขและไม่พอใจกับชีวิต ไม่เหมือนกับตอนที่อาศัยอยู่ในสวนเอเดนซึ่งที่นั่นมีทุกสิ่งที่สวยงาม

หลังจากที่เอวาคลอบบุตรชายคนแรกของพวกเขา อาดัมและเอวารักลูกของเขามาก พวกเขาให้ลูกของเขาชื่อว่า คาอิน หลังจากนั้นพระเจาก็ให้เขามีลูกอีก พวกเขาให้ชื่อว่า อาเบล

สองคนพี่น้องก็เติบโตมาด้วยกัน แต่ทั้งสองคนก็มีความแตกต่างไม่เหมือนกัน คาอินเป็นเกษตรกร เขาหว่านเมล็ดพืชและรอให้มันเติบโต เขามีความสุขกับผลผลิตที่ได้รับ ครอบครัวของเขาก็ชมว่าผลไม้และผักที่ได้มาจากการทำงานของคาอินนั้นก็อร่อย

อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ เขาพามันไปกินหญ้าที่เขียวสด และปกป้องพวกมันจากสัตว์ร้าย

วันหนึ่งทั้งคาอินและอาเบลก็ได้้นำเครื่องถวายบูชามาถวายแด่พระเจ้า อาเบลได้นำลูกแกะที่ดีที่สุดจากฝูง คาอินก็นำผลไม้และผักจากสวนของเขา

พระเจาก็ได้ทอดพระเนตรเครื่องเผาบูชา พระองค์ได้ทอดพระเนตรทั้งสองคน พระเจ้าทรงทราบว่าอาเบลนั้นรักและเชื่อฟังพระองค์ และพระองค์ก็ทรงทราบว่าความถวายของคาอินนั้นไม่ได้มาจากความรักและการขอบพระคุณ

พระเจ้าทรงพอพระทัยของถวายของอาเบล พระองค์ไม่ยอมรับของถวายของคาอิน ทำให้คาอินรู้สึก

อิจนา พระคัมภีร์กล่าวว่า “คาอินรู้สึกโกรธเคืองมากสีหน้าของเขาก็หม่นหมอง” นั่นหมายความว่า เขาโกรธมาก

พระเจ้าเห็นถึงความน่าเกลียดนี้ พระองค์ตรัสกับคาอินว่า “ทำไมเจ้าถึงมีความโกรธ ถ้าเจ้าทำในสิ่งที่ถูกต้องเจ้าก็มีความสุข ซาตานต้องการที่จะครอบงำเจ้า” แต่คาอินก็ไม่ต้องการฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสหรือเตือนเขา ซึ่งปัจจุบันนี้ก็เป็นเช่นนี้เหมือนกัน คนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าจะเป็นคนที่ไม่มีความสุข พวกเขาเริ่มมีความรู้สึกไม่ดีต่อพระเจ้าและคนอื่นๆ ด้วย คาอินเริ่มที่จะทำร้ายน้องชายของเขาและมีความไม่พอใจอาเบล

วันหนึ่งคาอินพูดกับอาเบลว่า “เราไปที่ทุ่งนาด้วยกันเถอะ” คาอินมีความโกรธแค้นมากยิ่งขึ้นในเวลานั้น เขาพร้อมที่จะทำร้ายน้องชายของเขาซึ่งไม่ได้ทำอะไรผิดต่อเขาเลย เมื่อเห็นว่าไม่มีใครอยู่แถวนั้นคาอินก็ฆ่าน้องชายของเขาทันที แล้วก็รีบหนีไป

แต่พระเจ้าเห็นและตรัสกับเขาว่า “อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน” คาอินก็โกหกและพูดว่า “ทำไมข้าต้องรู้ด้วย ข้าเป็นคนลูกหลานของอาดัม”

แล้วพระเจ้ายิ่งตรัสว่า “เลือดน้องชายของเจ้าฟุ้งขึ้นมาจากพื้นดินถึงเรา” คาอินตระหนักว่าพระเจ้าเห็นทุกสิ่งที่เกิดขึ้นและรู้เรื่องความเกลียดชังและความอิจฉาในใจของเขา

พระเจ้าตรัสกับคาอินว่า “เจ้าจะต้องทำงานหนัก และจะไม่มีผลผลิตที่ดี เจ้าจะต้องออกจากบ้านและพเนจรไปในโลกนี้จนตลอดชีวิตของเจ้า”

นี่คือผลของความบาป “ทำให้เราถูกแยกความรักจากคนอื่นและจากพระเจ้า ความบาปนำมาซึ่งความทุกข์ ความบาปทำให้สันติสุขความสุขหายออกไปจากจิตใจของเรา ความบาปนำมาซึ่งความรู้สึกผิด สิ่งนี้พระเจ้าเท่านั้นที่จะยกโทษและลบบาปได้

ชีวิตของคาอินจะต้องดำเนินอยู่ในความกลัวตลอดไป เขาต้องออกไปจากบ้านเกิด และไม่สามารถกลับมาได้ คาอินพูดกับพระเจ้าว่า “การลงโทษนี้มันหนักเกินกว่าที่ข้าจะทนได้”

ความเมตตาของพระเจ้ามาถึงชีวิตของคาอิน พระเจ้าตรัสว่า “เราจะปกป้องเจ้า จะไม่มีใครฆ่าเจ้า” แล้วพระเจ้ายิ่งทำเครื่องหมายไว้บนตัวของคาอินเพื่อคนที่พบเห็นเขาจะไม่ฆ่าเขา หรือทำร้ายเขา